

VIIKON SANA 27.1. 2019

Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon sinun kanssasi! Meillä oli viime sunnuntaina 3. loppiaisen jälkeinen sunnuntai ja aiheena ”Jeesus herättää uskon”. Olemme kristillisen uskon ydinasioiden äärellä ja siksi on syytä kuunnella tarkasti, mitä Taivaan Isä tahtoo meille puhua.

Tässä on viime sunnuntain evankeliumiteksti Matt. 8:5-13, joka kertoo Jeesuksen ja sadanpäämiehen kohtaamisesta:

5 Ja kun hän saapui Kapernaumiin, tuli hänen tykönsä sadanpäämies ja rukoili häntä

6 ja sanoi: "Herra, minun palvelijani makaa kotona halvattuna ja on kovissa vaivoissa".

7 Hän sanoi hänelle: "Minä tulen ja parannan hänet".

8 Mutta sadanpäämies vastasi ja sanoi: "Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle; vaan sano ainoastaan sana, niin minun palvelijani paranee.

9 Sillä minä itsekin olen toisen vallan alainen, ja minulla on sotamiehiä käskyni alaisina, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee."

10 Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: "Totisesti minä sanon teille: en ole kenelläkään Israelissa löytänyt näin suurta uskoa.

11 Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa;

12 mutta valtakunnan lapset heitetään ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

13 Ja Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: "Mene. Niinkuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon." Ja palvelija parani sillä hetkellä.

Lähdetään liikkeelle kysymällä: keitä ovat ulosheitettävät valtakunnan lapset? Kuinka hämmästyttävällä tavalla Jeesus puhuuukaan! Eihän ketään heitetä pois niistä, jotka hänen tykönsä tulevat. Siinäpä se onkin. Nämä ”valtakunnan lapset” eivät tulleet hänen tykönsä vaan päin vastoin vetäytyivät hänestä pois. Jopa vastustivat häntä ja aikaansaivat hänen tuomitsemisensa ristiinnaulittavaksi. Kyse oli Jeesuksen omasta kansasta, juutalaisista eli isrealilaisista. Johanneksen evankeliumin alussa sanotaan: ”Hän tuli omiensa tykö ja hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan.”

Tämän 12. jakeen edellä Jeesus kuvaa Jumalan valtakuntaan tulijoiden moninaista ja monilukuista joukkoa, idästä ja lännestä, pakanakansoista tulevaa joukkoa. Siinä on samalla viittaus kristillisen lähetystyön hedelmään. Paavalista sanotaan, että hän oli nimenomaan pakanain apostoli. Hänen toimintansa kautta ihmisiä pakanakansoista tuli uskoon ja perustettiin kristillisiä seurakuntia. Toteutui Jeesuksen antama kaste- ja lähetyskäsky: ”Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni kastamalla.... ja opettamalla....”.

Ja mitä oli tämän Jeesuksen puheen takana, kun hän puhui tulijoista idästä ja lännestä? No se, kun sadanpäämies tuli hänen luokseen, ja Jeesus totesi, ettei ole kenelläkään Israelissa (israelilaisten joukossa) tavannut niin suurta uskoa, kuin mitä sadanpäämies osoitti. Sadanpäämies, joka oli pakanallisen Rooman valtakunnan sotilas ja sotilasjoukon päällikkö.

Sadanpäämiehellä oli palvelija, joka sairasti. Hän olisi varmasti saanut uuden palvelijan sairastuneen tilalle niin halutessaan. Mutta hän osoittautuu johtaja- asemansa ohella myös lähimmäisestään välittäväksi ihmiseksi, jolla oli sydän paikallaan. Hän oli todennäköisesti kuullut Jeesuksesta, että hän halusi ja pystyi auttamaan ihmeitä tekevällä voimallaan avun tarvitsijoita. Osoitti suurta rohkeutta häneltä tulla Jeesuksen luo puhumaan palvelijan sairaudesta ja pyytämään apua.

Ja sitten tulemmekin koko evankeliumin ydinkohtaan: Jeesus on valmis tulemaan sairaan luo, mutta sadanpäämies tuntee itsensä niin huonoksi, ettei Jeesuksen sovi tulla hänen kotiinsa. ”Sano ainoastaan sana, niin minun palvelijani paranee”, hän lausuu ja saa Jeesuksen ihmetyksen valtaan. Sanat ilmaisevat sellaista uskoa, jota Jeesus ei kuunaan ollut Israelissa tavannut.

Sadanpäämiehn kohdalla tulee huomioida kolme asiaa: 1) hän tuli Jeesuksen luo, 2) hän tunsu oman huonoutensa ja 3) hän luotti Jeesuksen sanan voimaan. - Meillä on Pyhämaassa tämän vuoden kinkeriaiheena vanhasta kristinopista kohdat 70-74 jotka puhuvat heräämisestä, parannuksesta, uskosta, vanhurskauttamisesta sekä uudestisyntymisestä ja uudesta elämästä. Kohdan ”Usko” alla on seuraava teksti: ”Kristukseen uskomme, kun ikävöimme hänen luokseen, luotamme hänen armolupauksiinsa ja sydämemme halulla otamme hänet vastaan Vapahtajanamme.” Muistuttaa kovin paljon sitä, mikä tapahtui sadanpäämiehen kohdalla. Jeesus tunnisti hänessä olevan uskon, joka vaikutti hänen toiminnassaan ja sanoissaan. Kaikki oli sopusoinnussa keskenään, muodosti selkeän kuvan.

Uskon syntyminen on meille suuri salaisuus. ”Uskoa ei synny omin voimin...” sanotaan hengellisessä laulussa. Uskon vaikuttaa Jumala: ”Se on Jumala teko, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt.” Takana uskon syntymiselle on Jumalan työ Sanansa, Pyhän Henkensä ja sakramenttiansa kautta. Lisäksi Jumala voi käyttää uskon syntymiseksi monenlaisia välikappaleita, ihmisiä, elämän vaiheita ja tapahtumia. Silti uskon syntyminen jää meille salaisuudeksi. Miksi toinen tulee uskoon, toinen ei, emme tiedä.

Uskoa voi anoa. Voi pyytää uskoontulemista ja sitä, että Jumala ottaisi esteet uskomiselle pois. Lukijani, joko sinä olet uskossa? Jumalan valtakunnan evankeliumissa sinulle tarjotaan kaikkien syntien anteeksiantamusta Jeesuksen nimessä ja veressä. Tämä evankeliumi avaa oven sisälle Jumalan valtakuntaan, missä monenkaltainen hyvä odottaa. On parempi elää turvattuna Jumalan valtakunnassa kuin turvattomana maailmassa. Sinä olet Jumalalle tärkeä ja rakas. Siksi Hän tahtoo sinulle hyvää.

Rukoilemme: Kiitos Jeesus, että kutsut luoksesi syntisiä. Otat vastaan, etkä torju luotasi. Ota vastaan minut ja anna minulle suoja valtakunnassasi. Amen.

Juhani Kapiainen
Pyhämaan pappi